

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/422**z dnia 9 marca 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2004 ⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objętych kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).
- (2) W następstwie dochodzenia antysubsydyjnego Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1628/2004 ⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (3) W następstwie częściowego przeglądu okresowego z urzędu dotyczącego środków wyrównawczych Rada zmieniła, rozporządzeniem (WE) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 1628/2004 i (WE) nr 1629/2004.
- (4) W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Rada przedłużyła, rozporządzeniem wykonawczym nr 1186/2010 ⁽⁵⁾, okres obowiązywania środków antydumpingowych. W wyniku przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych Rada przedłużyła, rozporządzeniem wykonawczym nr 1185/2010 ⁽⁶⁾, okres obowiązywania środków wyrównawczych.
- (5) Środki antydumpingowe przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 9,4 % i 0 % w odniesieniu do przywozu towarów od wymienionych z nazwy eksporterów, a stawkę cła rezydualnego ustalono na 8,5 %.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽⁷⁾ środków antydumpingowych obowiązujących względem przywozu niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii, Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu tych środków, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1629/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1628/2004 z dnia 13 września 2004 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 295 z 18.9.2004, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1354/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1628/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1629/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1186/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1185/2010 z dnia 13 grudnia 2010 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 332 z 16.12.2010, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 82 z 10.3.2015, s. 5.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

- (7) Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwa SGL Carbon GmbH, TOKAI Erftcarbon GmbH oraz GrafTech Switzerland SA („wnioskodawcy”), reprezentujące ponad 25 % łącznej produkcji unijnej niektórych systemów elektrod grafitowych.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu oraz kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie postępowania

- (9) Po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 15 grudnia 2015 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.

4. Równoległe dochodzenie

- (10) W drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ Komisja ogłosiła na podstawie art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 ⁽³⁾ wszczęcie przeglądu wygaśnięcia ostatecznych środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.

5. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych producentów unijnych, zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz indyjskie władze o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (12) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na temat wszczęcia przeglądu i złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

5.1. Kontrola wrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja oznajmiła, że może dokonać doboru próby zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

a) Kontrola wrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, biorąc również pod uwagę rozmieszczenie geograficzne. Próba składała się z czterech producentów unijnych. Na podstawie informacji uzyskanych w trakcie badania sytuacja produkcji producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 80 % łącznej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

b) Kontrola wrywkowa importerów

- (15) Aby podjąć decyzję, czy kontrola wrywkowa jest konieczna, i ewentualnie dokonać odpowiedniego doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antidumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 33).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków wyrównawczych mających zastosowanie do przywozu niektórych rodzajów systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii (Dz.U. C 415 z 15.12.2015, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

- (16) Żaden z importerów nie zgłosił się i nie przekazał informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

5.2. Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich objętych próbą producentów unijnych, dwóch producentów eksportujących z Indii i 53 użytkowników, którzy zgłosili się po wszczęciu postępowania.
- (18) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech objętych próbą producentów unijnych, jednego indyjskiego producenta eksportującego oraz ośmiu użytkowników produktu objętego przeglądem. Drugi producent eksportujący współpracujący w dochodzeniu pierwotnym, tj. Graphite India Limited („GIL”), nie przedłożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w ramach obecnego przeglądu.
- (19) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- Graftech France S.N.C. Calais, Francja
- Graftech Iberica S.L., Navarra, Hiszpania
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Niemcy
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Niemcy;

b) producenci eksportujący w Indiach:

- HEG Limited, Bhopal („HEG”).

6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produktem objętym postępowaniem są elektrody grafitowe w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o gęstości pozornej wynoszącej 1,65 g/cm³ lub więcej oraz o oporności elektrycznej 6,0 μΩ.m lub mniejszej, a także złączki stosowane do takich elektrod, przywożone razem lub osobno i pochodzące z Indii („GES” lub „produkt objęty przeglądem”), obecnie objęte kodami CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) i ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10).

2. Produkt podobny

- (22) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty przeglądem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.

- (23) Komisja stwierdziła, że wymienione produkty są zatem produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Uwagi wstępne

- (24) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.
- (25) Jak wspomniano powyżej w motywie 18, tylko jeden indyjski producent eksportujący współpracował podczas bieżącego dochodzenia. Przedsiębiorstwo to odpowiadało za ponad 95 % wywozu GES z Indii do Unii w ODP. W związku z tym Komisja uznała, że posiada wystarczające informacje do oceny ceny eksportowej i marginesu dumpingu w ODP.
- (26) Wspomniany producent eksportujący reprezentował jednak jedynie 50 % łącznych mocy produkcyjnych oraz jedynie 40-50 % łącznej produkcji GES w Indiach w ODP. Ponadto jego wywóz do innych państw trzecich wynosił tylko 43-52 % łącznego wywozu z Indii do innych państw trzecich w ODP (ze względu na konieczność zachowania poufności nie można podać dokładnego udziału jedyne współpracującego producenta eksportującego z Indii w łącznej produkcji indyjskiej oraz łącznym wywozie z Indii). W związku z tym oraz ze względu na brak współpracy ze strony innego indyjskiego producenta GES Komisja stwierdziła, że nie posiada wystarczających informacji do zbadania prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, dlatego musiała skorzystać z dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego w celu przeprowadzenia oceny rozwoju przywozu w przypadku uchylecia środków.
- (27) Indyjskie władze zostały należycie poinformowane, że w związku z niskim stopniem współpracy ze strony indyjskich producentów eksportujących, Komisja może zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie.
- (28) Ustalenia w sekcji 3 zostały zatem oparte na dostępnych faktach. W tym celu wykorzystano informacje dostarczone przez współpracującego producenta eksportującego, wniosek o przegląd wygaśnięcia, dane statystyczne Eurostatu, dane zebrane przez państwa członkowskie na podstawie art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6”) oraz informacje dostępne publicznie.

2. Dumping w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Wartość normalna

- (29) Komisja przeanalizowała najpierw, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku jedyne współpracującego producenta eksportującego jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym w podziale na producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądownym do Unii w ODP. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez jedyne współpracującego producenta była reprezentatywna.
- (30) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii, w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową. Elementy uwzględniane w definicji rodzajów GES były następujące: (i) sprzedaż produktów ze złączkami lub bez, (ii) ich średnica oraz (iii) ich długość.
- (31) Współpracujący producent eksportujący stwierdził, że fakt, iż GES są produkowane z różnych rodzajów koksu naftowego (podstawowy surowiec) powinien być uwzględniony przy określaniu identycznych lub bezpośrednio porównywalnych rodzajów GES. Ponadto w toku dochodzenia potwierdzono, że podczas procesu produkcji przedsiębiorstwo stosowało dwa różne rodzaje koksu naftowego – importowany koks naftowy o wyższej jakości oraz zwykły koks naftowy pozyskiwany na rynku indyjskim. Ustalono również, że rodzaj wykorzystanego koksu wpływa na koszt produkcji i cenę produktu końcowego.

- (32) W związku z powyższym, aby zapewnić rzetelne porównanie, Komisja podzieliła każdy z rodzajów produktu na produkty niskiej i wysokiej jakości do celów obliczenia dumpingu.
- (33) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez jedyne go współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w ODP stanowi co najmniej 5 % łącznej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że w przypadku rodzajów produktu dane były reprezentatywne.
- (34) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w ODP, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywiste ceny sprzedaży krajowej.
- (35) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (36) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w ODP.
- (37) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w ODP, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (38) W przypadku braku lub niewystarczającej sprzedaży rodzajów produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (39) W odniesieniu do takich rodzajów produktu wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie następujących elementów do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez jedyne go współpracującego producenta eksportującego w ODP:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) ponoszonych przez jedyne go współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez jedyne go współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w ODP.
- (40) W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

2.2. Cena eksportowa

- (41) Jedyne go współpracujący producent eksportujący prowadził wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Dlatego też cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (42) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu wykryto szereg błędów dotyczących cen eksportowych zgłoszonych przez współpracującego eksportera. Błędy te zostały poprawione, a producent eksportujący został należycie o tym poinformowany.

2.3. Porównanie

- (43) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie ceny *ex-works*, jak wskazano powyżej.
- (44) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu, opłat bankowych i ceł wyrównawczych uiszczonych przez współpracującego producenta eksportującego w stosownych i uzasadnionych przypadkach.
- (45) Jedyne przedsiębiorstwo eksportujące wystąpiło, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, o dostosowanie dotyczące uiszczonych opłat przywózowych nakładanych na surowce, twierdząc, że GES były obciążone opłatami przywózowymi, kiedy były wytwarzane do celów konsumpcji w Indiach, jednak należności te były zwracane w ramach programu zwrotu ceł („DDS”), kiedy produkt sprzedawano na wywóz do Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że nie było żadnego bezpośredniego związku między kwotami DDS otrzymanymi z tytułu wywozu GES, a rzeczywiście zapłaconymi cłami od wykorzystanego importowanego surowca. Uznaje się zatem, że producent eksportujący nie udowodnił, że zwrot podatku od sprzedaży eksportowej był zawarty w cenie krajowej. Zostało to również potwierdzone w motywach 38–42 w równoległym dochodzeniu antysubsydijnym, w toku którego ustalono, że DDS stanowi subsyduum w formie wkładu finansowego rządu Indii i nie może być uważane za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze. W konsekwencji dostosowanie to nie może zostać przyznane.
- (46) Ponadto współpracujący producent eksportujący wystąpił o dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że produkt podobny był rzekomo obciążony opłatami przywózowymi, kiedy był przeznaczony do konsumpcji w Indiach, jednak należności te nie były pobierane ze względu na program Advanced Authorisation Scheme („AAS”), kiedy produkt sprzedawano na wywóz do Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że nie istniał żaden system weryfikujący, czy importowane bezcłowo surowce w ramach AAS były stosowane wyłącznie w eksportowanych GES. Dlatego też Komisja uważa, że producent eksportujący nie dowiódł, że podatek niezapłacony od sprzedaży eksportowej był zawarty w cenie krajowej. Zostało to również potwierdzone w motywach 59–62 w równoległym dochodzeniu antysubsydijnym, w toku którego ustalono, że AAS stanowi subsyduum w formie wkładu finansowego rządu Indii i nie może być uważane za dopuszczalny system zwrotu ceł lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze. W konsekwencji dostosowanie to nie może zostać przyznane.

2.4. Margines dumpingu

- (47) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartości normalnej według rodzaju produktu porównano ze średnią ważoną ceny eksportowej odnośnego rodzaju produktu objętego przeglądem. Na podstawie tej metodyki margines dumpingu ustalony dla współpracującego producenta eksportującego wynosi 29,8 % podczas ODP.
- (48) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, na terenie zakładu jedyne przedsiębiorstwo współpracującego producenta eksportującego z Indii, producent ten stwierdził, że rzekomo znaczne wahania ceny głównego surowca (koku naftowego) podczas ODP powinny zostać wzięte pod uwagę i zwrócił się do Komisji, aby obliczyła w tym celu kwartalny margines dumpingu. Wykazałoby to, że dumping nie występował podczas ODP. W związku z tym pod koniec wizyty weryfikacyjnej na miejscu przedsiębiorstwo przedłożyło kwartalne koszty produkcji.
- (49) Z uwagi na fakt, że argument ten nie został podniesiony na wcześniejszym etapie postępowania, ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, Komisja nie była w stanie właściwie zweryfikować tego wniosku i nie mogła stwierdzić, czy przekazane dane są kompletne i prawidłowe.
- (50) W każdym razie na podstawie danych dostarczonych w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu ustalono, że jednostkowe koszty produkcji w podziale na rodzaj produktu wykazywały tendencję spadkową w ODP między kolejnymi kwartałami w odniesieniu do niektórych rodzajów produktów, lecz nie dla wszystkich. W odniesieniu do kilku PCN jednostkowe koszty produkcji wzrosły w ostatnim kwartale. W przypadku jednostkowej ceny eksportowej odnotowano podobną tendencję spadkową, z wyjątkiem ostatniego kwartału, kiedy to ceny eksportowe wzrosły, oprócz cen dwóch rodzajów produktu. Przedsiębiorstwo dokonywało wywozu znacznych ilości w każdym kwartale ODP, a wielkości te zostały rozdzielone na poszczególne kwartały, jak wskazano w tabeli poniżej (szczegółowe dane dotyczące wielkości sprzedaży nie mogą zostać ujawnione ze względu na ich poufny charakter). Ponadto nie wszystkie rodzaje produktu były sprzedawane we wszystkich kwartałach, spośród 23 rodzajów produktu sprzedawanych przez współpracującego producenta eksportującego na rynku unijnym tylko sześć było sprzedawanych w każdym kwartale.

- (51) Obliczone marginesy dumpingu dla każdego kwartału zgodnie z metodyką objaśnioną w motywach 29–47 wykazały znaczny dumping w każdym kwartale ODP.

Tabela 1

ODP	Margines dumpingu %	Wielkość wywozu (w tonach)
październik 2014 r.–grudzień 2014 r.	23,1	[1 500–1 700]
styczeń 2015 r.–marzec 2015 r.	32,3	[1 900–2 100]
kwiecień 2015 r.–czerwiec 2015 r.	15,4	[1 500–1 700]
lipiec 2015 r.–wrzesień 2015 r.	6,4	[1 100–1 400]

- (52) Argument współpracującego producenta eksportującego, zgodnie z którym obliczenie jego marginesu dumpingu w ujęciu kwartalnym wykaże brak dumpingu, był zatem nieprawidłowy. Marginesy dumpingu były znaczne w każdym kwartale i również średni margines dumpingu obliczony w oparciu o te marginesy kwartalne utrzymywał się w ODP na wysokim poziomie, tj. 19,3 %.
- (53) Podczas gdy marginesy dumpingu w różnych kwartałach obliczone na podstawie rodzaju produktu wykazywały tendencje zmienne (wzrosły w okresach październik 2014 r.–grudzień 2014 r. i styczeń 2015 r.–marzec 2015 r., a następnie spadły w okresach styczeń 2015 r.–marzec 2015 r. do końca ODP), stopniowy spadek jednostkowych kosztów produkcji w ODP nie wywarł domniemanego wpływu. W istocie należy zauważyć, że spadek marginesu dumpingu został również częściowo spowodowany wzrostem ceny eksportowej. Należy przypomnieć, że argument współpracującego producenta eksportującego dotyczący kwartalnego margines dumpingu opierał się jedynie na wahaniach cen surowców. W związku z tym Komisja stwierdziła, że dostarczone informacje nie podważają ustaleń na temat dumpingu podczas ODP, a tym samym ustaleń dotyczących kontynuacji dumpingu w motywach 57–87.
- (54) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący utrzymywał, że przy obliczaniu rentowności zastosowanej do skonstruowania wartości normalnej Komisja powinna dokonać rozróżnienia między produktami wytwarzanymi z krajowego koksu, z jednej strony, oraz produktami wytwarzanymi z przywożonego koksu naftowego, z drugiej strony. Wynikało to z różnic w wykorzystaniu tych produktów. Ponadto twierdził on, że jedynie produkty wytworzone z przywożonego koksu naftowego, które są wykorzystywane w piecu łukowym o dużej mocy, są sprzedawane na rynku unijnym i że rentowność zastosowana w celu skonstruowania wartości normalnej powinna zatem zostać obliczona wyłącznie na podstawie takich rodzajów produktów. W trakcie przesłuchania, które odbyło się z udziałem Komisji po ujawnieniu ustaleń, HEG stwierdziło, że na podstawie tych argumentów Komisja nie powinna stosować średniej ważonej stopy rentowności obliczonej na podstawie łącznej sprzedaży krajowej do skonstruowania wartości normalnej. HEG twierdziło, że Komisja powinna obliczyć dwie odrębne stopy rentowności, biorąc pod uwagę pochodzenie koksu oraz zastosować je odpowiednio do konstruowania wartości normalnej.
- (55) W swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu HEG wskazało, w odniesieniu do każdego rodzaju produktu, pochodzenie surowca oraz charakterystykę GES. Jednak po uwzględnieniu tylko tych dwóch elementów porównanie rodzajów produktu sprzedawanych na rynku unijnym i tych sprzedawanych na rynku indyjskim wykazało, że HEG sprzedawało te same rodzaje produktów na obu rynkach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z powyższym pierwsza część argumentacji jest niezgodna z faktami.
- (56) Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 39 i 40, do skonstruowania wartości normalnej Komisja wykorzystwała średni ważony zysk z łącznej sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Niemniej jednak, stosując indywidualne stopy zysku dla każdego rodzaju produktu, jak proponowało przedsiębiorstwo podczas przesłuchania, o którym mowa w motywie 54, margines dumpingu wskazany w motywie 47 zmniejszyłby się jedynie o 3,2 punktu procentowego do 26,7 %. W związku z tym, spadek ten nie ma istotnego wpływu na ustalenia Komisji w odniesieniu do dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, a w związku z tym na ustalenia dotyczące kontynuacji dumpingu zawarte w motywach 57–87.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (57) W następstwie ustalenia znaczącego dumpingu w ODP Komisja zbadała, czy istniało prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Analizie poddano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (58) Jak wspomniano w motywie 25, nawiązano współpracę tylko z jednym producentem eksportującym z Indii, który reprezentował jedynie połowę łącznej mocy produkcyjnej w Indiach. Ustalenia przedstawione w poniższych sekcjach oparto zatem na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym zakresie Komisja wykorzystwała informacje dostarczone przez współpracującego producenta eksportującego, informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu wygaśnięcia oraz w bazie danych Organizacji Narodów Zjednoczonych, informacje dostarczone przez rząd Indii („GOI”) w równoległym dochodzeniu antysubsydijnym, o którym mowa w motywie 10 i publicznie dostępne informacje.

3.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne

- (59) Na podstawie ogólnie dostępnych informacji finansowych i zweryfikowanych danych współpracującego producenta eksportującego ⁽¹⁾ ⁽²⁾, stwierdzono, że obaj producenci indyjscy zwiększyli swoje moce produkcyjne po poprzednim przeglądzie wygaśnięcia wspomnianym w motywie 4 o 27 %. Na koniec ODP łączne moce produkcyjne w Indiach podzielone równo między dwoma producentami ⁽³⁾ wynosiły 160 000 ton rocznie. Ponadto, w toku dochodzenia ujawniono, że indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu ⁽⁴⁾.
- (60) Wielkość produkcji dwóch producentów z Indii wynosiła między 110 000 a 120 000 ton podczas ODP. W związku z powyższym łączne indyjskie wolne moce produkcyjne oszacowano na 40 000 do 50 000 ton, co stanowi między 29 % a 36 % konsumpcji w Unii w ODP.
- (61) Wzrost mocy produkcyjnych miał miejsce równoległe do spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie. GES są przede wszystkim wykorzystywane w przemyśle stali elektrotechnicznej, w szczególności są one stosowane w stalowniach do topienia złomu stalowego. Rozwój konsumpcji GES jest więc związany z rozwojem produkcji stali elektrycznej i podlega podobnym trendom. W toku dochodzenia ustalono, że produkcja stali elektrycznej w Indiach i na całym świecie zmniejszyła się między 2012 r. a ODP ⁽⁵⁾, podczas gdy moce produkcyjne dotyczące GES w Indiach wzrosły.
- (62) Pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin ⁽⁶⁾. Oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.

3.2. Wywóz do państw trzecich

- (63) Na podstawie ogólnie dostępnych sprawozdań finansowych ustalono, że obaj producenci eksportujący z Indii byli ukierunkowani na eksport ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ i dokonywali wywozu około 60 % ich łącznej produkcji w ODP.
- (64) Unia jest nadal ważnym rynkiem eksportowym dla współpracującego producenta eksportującego HEG pomimo obowiązujących środków. Wywóz HEG wynosił między 10 % a 17 % jego łącznej sprzedaży pod względem wartości i od 10 % do 20 % pod względem wielkości w ODP. Niewspółpracujące indyjskie przedsiębiorstwo GIL wywoziło bardzo niewielkie ilości do Unii w ODP. Sytuację tę należy jednak postrzegać w powiązaniu z cłami antydumpingowymi i wyrównawczymi obowiązującymi w odniesieniu do GIL (łącznie 15,7 %) w porównaniu do HEG (łącznie 7 %).

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rc=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3Fd%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usq=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmOLLdgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.icidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> and <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

⁽⁷⁾ http://heg ltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investor_Presentation.pdf

⁽⁸⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (zob. GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14).

- (65) Z braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych źródeł służących ustaleniu wielkości wywozu z Indii do innych państw trzecich, wykorzystano bazę danych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zgodnie z tą bazą danych wywóz do innych państw trzecich wzrósł między 2012 r. a 2013 r. o 43 %, a następnie spadł w 2014 r. i 2015 r. o 38 % w porównaniu z 2013 r. Ogólna wielkość wywozu zmniejszyła się między 2012 r. i ODP (o 10 %). Głównymi miejscami przeznaczenia indyjskiego wywozu w 2015 r. były USA, Arabia Saudyjska, Iran, Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Republika Korei i Egipt. W latach 2012–2015 zwiększył się indyjski wywóz do niektórych z tych miejsc przeznaczenia (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA), natomiast w przypadku innych miejsc (Iran, Turcja, Republika Korei, Egipt) zmniejszył się, a całkowity spadek wyniósł 9 %.
- (66) Podczas gdy w 2012 r. Rosja była trzecim co do wielkości rynkiem eksportowym dla producentów z Indii, po tym jak państwo to nałożyło cło *ad valorem* na przywóz GES z Indii wynoszące od 16,04 % do 32,83 % w grudniu 2012 r. ⁽¹⁾, wywóz z Indii do Rosji zmniejszył się z 4 415 ton do 638 ton w 2015 r., co stanowi spadek o 86 %.
- (67) Informacje na temat wielkości wywozu z bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych mogły zostać porównane z informacjami dostarczonymi przez rząd Indii w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, tj. ze statystykami eksportowymi Dyrekcji Generalnej ds. Wywiadu i Statystyk Handlowych („Directorate General of Commercial Intelligence and Statistics” – „DGCIIS”), a porównanie to wykazało podobne tendencje jak te odnotowane w bazie danych Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (68) Ponadto wielkość wywozu współpracującego producenta eksportującego HEG do innych państw trzecich również charakteryzowała się podobnymi tendencjami, tj. nastąpił wzrost wielkości wywozu do innych państw trzecich w okresie od 2012 do 2013 r., a następnie odnotowano spadek w okresie od 2014 r. do ODP z ogólną tendencją spadkową w okresie badanym. Należy zauważyć, że mimo tego spadku wielkości wywozu, wywóz w ODP utrzymywał się ogólnie na wysokim poziomie wynoszącym między 20 000 ton a 30 000 ton.
- (69) W odniesieniu do ceny eksportowej, na podstawie bazy danych Organizacji Narodów Zjednoczonych, dochodzenie wykazało, że indyjskie ceny wywozu do niektórych państw, takich jak USA i Republika Korei, które były średnio niższe niż ceny w UE w latach 2012–2014, wzrosły w 2015 r. i kształtowały się prawie na tym samym poziomie, co ceny w UE. Ponadto indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Arabia Saudyjska, które były niższe niż ceny w UE między 2012 r. i 2014 r., wzrosły i kształtowały się na wyższym poziomie niż ceny w UE w 2015 r. Co więcej, indyjskie ceny eksportowe do innych państw, takich jak np. Turcja, w dalszym ciągu były niższe od cen na rynku unijnym w całym okresie badanym. Należy jednak zauważyć, że ceny zawarte w tej bazie danych nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktów, a w konsekwencji wiarygodność porównania cen na tej podstawie jest ograniczona.
- (70) Analiza informacji na temat cen eksportowych stosowanych na rynkach innych państw trzecich przez współpracujących producentów eksportujących wykazała, że w 2012 i 2014 r. średnie ceny na rynku unijnym były wyższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich (po korekcie do okresu obejmującego rok kalendarzowy, ponieważ dane były dostarczane w oparciu o rok obrotowy), natomiast w ODP średnie ceny na rynku unijnym były niższe niż średnie ceny HEG stosowane na rynkach innych państw trzecich.
- (71) Nie były dostępne żadne inne dane w celu ustalenia dokładnego poziomu cen stosowanych przez indyjskich producentów eksportujących na rynkach innych państw trzecich.

3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (72) Atrakcyjność rynku unijnego potwierdza fakt, iż mimo obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych, indyjskie GES nadal napływały na rynek unijny. W okresie badanym Indie w dalszym ciągu były drugim co do wielkości państwem wywozu do Unii po Chińskiej Republice Ludowej („Chiny”). Pomimo spadku między 2012 r. a ODP, Indie utrzymały swój wywóz do Unii w znacznych ilościach i udziały w rynku, jak wyjaśniono w motywie 100.
- (73) Ewentualne zmiany cen eksportowych stosowanych wobec Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków należy rozpatrywać w kontekście ogólnego spadku konsumpcji GES w Indiach i na całym świecie w połączeniu z wolnymi mocami produkcyjnymi dostępnymi w Indiach. Najprawdopodobniej doprowadzi to do zwiększenia presji na indyjskich producentów eksportujących do dalszego poszukiwania rynków eksportowych, w szczególności biorąc pod uwagę ich model działalności gospodarczej nastawiony na eksport. Dlatego, gdyby środki miały być uchylone w Unii, a dostęp do rynku unijnego nie ograniczałyby cła antydumpingowe ani

⁽¹⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlG=0&ID=3805&print=1

wyrównawcze, prawdopodobne jest, że znaczna część wolnych mocy produkcyjnych została wykorzystana w celu wywozu na rynek unijny. W szczególności, ponieważ dochodzenie wykazało, że chociaż na niektórych rynkach eksportowych (takich jak Arabia Saudyjska, Zjednoczone Emiraty Arabskie, USA) wywóz z Indii wzrósł w 2015 r., łączny wywóz z Indii na rynki innych państw trzecich odnotował tendencję spadkową. Wskazuje to na fakt, że na rynkach niektórych państw trzecich istnieją prawdopodobnie ograniczone zdolności do absorpcji dodatkowego wywozu.

- (74) Ponadto, jak wspomniano w motywie 66, Rosja nałożyła cła antidumpingowe na przywóz GES z Indii. Indyjscy producenci eksportujący mają tym samym ograniczony dostęp do tego rynku i nie mogą zwiększać ani przekierowywać wywozu do Rosji, na co wskazuje spadek wywozu do tego miejsca przeznaczenia od 2012 r.
- (75) Mając na uwadze powyższe, prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu, zważywszy na ich znaczne wolne moce produkcyjne. Jest to rzeczywiście prawdopodobne w przypadku współpracującego producenta eksportującego, który będzie skłonny jeszcze bardziej zwiększyć swoją już znaczną obecność na rynku unijnym, a tym bardziej w przypadku niewspółpracującego producenta eksportującego, który prawie zaprzestał wywozu na rynek unijny i który podlega wyższemu cłu w porównaniu z cłem obowiązującym współpracującego producenta eksportującego.

3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (76) Opisana analiza wykazuje, że (i) indyjski przywóz nadal napływał na rynek unijny po znacznie dumpingowych cenach oraz w dużych ilościach; (ii) obaj producenci indyjscy są ukierunkowani na wywóz i mają wolne moce produkcyjne, które mogłyby zostać wykorzystane do zwiększenia wywozu do Unii po cenach dumpingowych; (iii) konsumpcja na świecie odnotowuje tendencję spadkową, co oznacza ograniczenie możliwości wywozu na niektóre rynki innych państw trzecich; (iv) w Rosji wprowadzono środki antidumpingowe wobec indyjskich GES, co jeszcze bardziej ogranicza możliwości wywozu indyjskich producentów eksportujących.
- (77) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylenia środków.
- (78) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący indyjski producent eksportujący, HEG, stwierdził, że Komisja nie wzięła pod uwagę okoliczności faktycznych odnoszących się do okresu po ODP w swojej ocenie prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. W związku z tym współpracujący indyjski producent eksportujący stwierdził, że stosując art. 18 rozporządzenia podstawowego, Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że GIL, inny indyjski producent GES, dokonał inwestycji w zakład wytwórczy w Unii, tj. Graphite Cova GmbH („GIL Cova”). HEG twierdziło ponadto, że GIL podpisało strategiczną długoterminową umowę na sprzedaż spiekanych zielonych elektrod (półproduktu) do jego zakładu GIL Cova zajmującego się grafityzacją. HEG twierdziło również, że mając na uwadze strategiczne inwestycje GIL, wniosek Komisji dotyczący przyszłego wzrostu wywozu z Indii do Unii jest błędny, a ustalenie, że obaj indyjscy producenci posiadają wolne moce, które mogą zostać skierowane na wywóz, jest oparte jedynie na domniemaniach. HEG argumentowało również, że wygaśnięcie środków nie doprowadzi do zwiększenia wielkości przywozu do Unii, mając na uwadze tendencję spadkową wywozu z Indii do Unii (w tym wywozu HEG do Unii) po ODP.
- (79) Ponadto HEG twierdziło, że plany HEG dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych stanowiły jedynie wizję prezesa tego przedsiębiorstwa uwzględniającą korzystny scenariusz gospodarczy z 2010 r. W rocznym raporcie HEG za rok zakończony w dniu 31 marca 2016 r. nie ma już żadnych nowych propozycji omawianych przez radę dyrektorów dotyczących rozwoju mocy produkcyjnych.
- (80) W odniesieniu do porównania cen przeprowadzonego przez Komisję w motywach 69 i 70 dotyczącego wywozu na rynki innych państw trzecich HEG przedłożyło analizę swoich średnich cen CIF/CFR stosowanych wobec czterech innych państw trzecich w porównaniu z jego średnimi cenami CIF stosowanymi w wywozie do Unii i stwierdziło, że, ogólnie rzecz biorąc, średnie ceny stosowane wobec czterech innych państw trzecich były wyższe niż jego ceny wywozu do Unii. W związku z tym HEG stwierdziło, że rynek unijny z niższymi cenami będzie mniej atrakcyjny.
- (81) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego inwestycji GIL w GIL Cova w okresie badanym należy zauważyć, że GIL dokonywało bardzo nieznacznego wywozu na rynek unijny. Uznaje się jednak, że nie wynika to jedynie z inwestycji GIL w GIL Cova, lecz głównie z wysokich cel antidumpingowych i wyrównawczych mających zastosowanie do wywozu GIL India do Unii (w sumie 15,7 %). W przypadku scenariusza, w którym środki antidumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, prawdopodobne jest, że GIL wznowi swój wywóz do Unii, pomimo jego inwestycji w GIL Cova, biorąc również pod uwagę jego dostępne wolne moce produkcyjne oraz atrakcyjność rynku unijnego, jak opisano w motywach 72–75 powyżej.

- (82) W odniesieniu do argumentu HEG dotyczącego tendencji charakterystycznych dla wywozu po ODP podkreślono, że wywóz ten nastąpił w okresie, w którym obowiązywały środki antydumpingowe i wyrównawcze. W związku z tym, nawet jeżeli wielkość wywozu HEG po ODP wykazała tendencję spadkową, prawdopodobne jest, że wywóz dokonywany przez HEG do Unii wzrośnie, jeżeli środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostałyby uchylone, zważywszy, że pomimo obowiązujących środków HEG nadal dokonywało wywozu na rynek unijny po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych, a także uwzględniając jego model działalności gospodarczej nastawionej na wywóz oraz jego wolne moce produkcyjne, które mogą wzrosnąć w przyszłości, jeśli wzrośnie popyt na jego produkty, jak opisano w motywach 59–75 powyżej.
- (83) Ponadto w odniesieniu do zamiaru HEG dotyczącego zwiększenia mocy zwraca się uwagę, że podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w 2016 r., HEG pokazało zespołowi zajmującemu się omawianą sprawą krótki film przedstawiający grupę HEG. Jednym z elementów zawartych w tym filmie były plany przedsiębiorstwa odnoszące się do zwiększenia jego mocy produkcyjnych w przyszłości. Co więcej, przedstawiciele przedsiębiorstwa podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyjaśnili, że plany te są obecnie wstrzymane, biorąc pod uwagę, że przedsiębiorstwo to nie wykorzystuje w pełni swoich mocy oraz z uwagi na spadek globalnego popytu. W związku z tym, w przypadku gdyby środki antydumpingowe lub wyrównawcze zostały uchylone, prawdopodobne jest, że popyt na indyjskie GES w Unii wzrośnie i że w związku z tym HEG będzie skłonne zwiększyć swoje moce w celu zaspokojenia popytu.
- (84) Jeśli chodzi o argument HEG dotyczący różnic cen na rynku unijnym i na innych rynkach państw trzecich, należy podkreślić, że porównanie przeprowadzone przez Komisję w motywach 69 i 70 jest dokonywane między średnimi cenami indyjskich producentów eksportujących stosowanymi na innych rynkach państw trzecich i średnimi cenami producentów unijnych na rynku unijnym, a nie średnimi cenami producentów indyjskich stosowanymi na rynku unijnym. Należy przypomnieć, że średnia cena stosowana przez HEG na rynku unijnym jest ceną, której poziom jest w dużym stopniu dumpingowy i która znacznie podcina średnie ceny producentów unijnych, a w związku z tym nie nadaje się do porównania, o którym mowa.
- (85) W związku z powyższymi argumentami HEG zostają odrzucone.
- (86) Inna zainteresowana strona twierdziła, że ze względu na mniejsze zużycie energii, jako głównego czynnika kosztów, oraz niższe koszty pracy, indyjscy producenci mają wyraźną przewagę konkurencyjną pod względem efektywności kosztowej. Należy jednak zauważyć, że dochodzenie wykazało, że głównym czynnikiem kosztotwórczym w procesie wytwarzania GES w Indiach nie jest energia lub siła robocza, lecz koks. W każdym razie zakładając nawet, że istnieje przewaga komparatywna producentów indyjskich, powinno to wywrzeć podobny wpływ na ceny eksportowe i wartość normalną, a co za tym idzie – nie powinno wpływać na margines dumpingu. Argument ten jest zatem niezgodny z faktami i w związku z tym zostaje odrzucony.
- (87) Wniosek Komisji, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków, zostaje zatem potwierdzony.

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (88) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym produkt podobny wytwarzany był przez ośmiu producentów (dwóch indywidualnych i dwie grupy). Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Uwagi wstępne

- (89) Jak wspomniano w motywie 61 sytuacja przemysłu GES jest ściśle związana z sytuacją przemysłu stali elektrotechnicznej, gdzie GES są wykorzystywane w piecach elektrycznych do topienia złomu stalowego. W tym kontekście w okresie badanym przeważały negatywne warunki rynkowe w przemyśle stali elektrotechnicznej, charakteryzujące się spadkiem konsumpcji, co również znajduje odzwierciedlenie w konsumpcji GES.
- (90) Zważywszy, że istnieje tylko dwóch indyjskich producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem, dane odnoszące się do przywozu GES do Unii Europejskiej z Indii i z innych państw trzecich nie są podane w formie dokładnych danych liczbowych w celu zachowania poufności zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja w Unii

- (91) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:
- (i) sprzedaż objętych próbą producentów unijnych, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu,
 - (ii) sprzedaż nieobjętych próbą współpracujących producentów unijnych, uzyskaną z wniosku o dokonanie przeglądu,
 - (iii) sprzedaż nieobjętych próbą niewspółpracujących producentów unijnych, uzyskaną z ich rocznych sprawozdań,
 - (iv) przywóz z Indii, zgodnie z bazą danych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz
 - (v) przywóz ze wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu (poziom TARIC).
- (92) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii (w tonach)	151 508	140 244	146 637	139 974
Indeks (2012 = 100)	100	93	97	92

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat (poziom TARIC), baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (93) W okresie badanym łączna konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 8 %. Konkretnie rzecz ujmując, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 7 % w 2013 r., wzrosła o 4 % między 2013 r. a 2014 r., a następnie ponownie spadła o 5 % między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (94) Jak wspomniano w motywach 61 i 89, ogólny spadek popytu był wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, które panowały w przemyśle stali elektrotechnicznej, ponieważ wielkość sprzedaży elektrod grafitowych podąża za zmianami wielkości produkcji stali w piecach elektrycznych.
- (95) Po ujawnieniu informacji współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że analiza udziału w rynku i konsumpcji powinna uwzględniać przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji, który znacznie wzrósł w ciągu ostatnich trzech lat.
- (96) Przywóz ze wszystkich innych państw trzecich był należycie uwzględniony przy obliczaniu konsumpcji w Unii, jak wyjaśniono powyżej w motywie 91, i w związku z tym został odpowiednio odzwierciedlony w całkowitej konsumpcji. Argument ten został zatem odrzucony.

4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	Zindeksowana wielkość przywozu (2012 = 100)	100	57	80	74

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
	Udział w rynku (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	Udział w rynku (indeks)	100	62	83	80

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (97) Wielkość przywozu zmniejszała się w okresie badanym. Znacznie spadła w 2013 r. (o 43 %), wzrosła w 2014 r. oraz ponownie zmniejszyła się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym nastąpił spadek o 26 %.
- (98) Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w powyższym motywie 91.
- (99) W odniesieniu do udziału w rynku odnotowano podobne tendencje jak w przypadku wielkości przywozu, tj. spadek między 2012 r. i 2013 r., następnie wzrost między 2013 r. a 2014 r., a potem spadek między 2014 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólny udział w rynku zmniejszył się o 1,2 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2012 r.
- (100) Udział indyjskiego przywozu w rynku na początku okresu badanego kształtował się w przedziale od 6 % do 7 %. Następnie spadł i kształtował się w przedziale od 4 % do 5 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym.

4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (101) Komisja określiła tendencje rozwoju cen indyjskiego przywozu na podstawie danych zaczerpniętych z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6. Były one w dużej mierze zgodne z tendencjami rozwoju cen zgłoszonych przez współpracującego producenta eksportującego.
- (102) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 4

Cena importowa ⁽¹⁾

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Indie	Ceny importowe (w EUR/t)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	Indeks (2012 = 100)	100	105	89	86

⁽¹⁾ Średnia cena nie obejmuje obowiązujących ceł antidumpingowych/wyrównawczych.

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (103) Ogólnie średnie ceny importowe obniżyły się o 14 % w okresie badanym. Ceny importowe wzrosły o 5 % między 2012 i 2013 r., spadły o 16 % w 2014 r., a następnie zmniejszyły się o 3 % w ODP.

4.3. Podcięcie cenowe

- (104) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez porównanie (i) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz (ii) odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego producenta indyjskiego na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło antidumpingowe/wyrównawcze i koszty ponoszone po przywozie.

- (105) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (106) Porównanie wykazało dla współpracującego producenta eksportującego średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku unijnym wynoszący 3 % podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. Jednak po odjęciu ceł antydumpingowych i wyrównawczych margines podcięcia wyniósłby 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego przywóz w OD dotyczył jedynie bardzo niewielkich ilości. Niemniej jednak Komisja oszacowała podcięcie cenowe. Komisja ustaliła margines podcięcia cenowego w wysokości 12 %, po odliczeniu obowiązujących ceł antydumpingowych i wyrównawczych. Szacunek ten opiera się jednak na bardzo niewielkiej ilości przywozu oraz, z uwagi na brak współpracy, nie uwzględnia rodzajów produktu. W związku z tym jego wiarygodność jest ograniczona.

4.4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 5

Wielkość przywozu i udział w rynku

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Pozostałe państwa trzecie ogółem	Przywóz (w tonach)	33 000 – 35 000	30 000 – 32 000	34 000 – 36 000	30 000 – 32 000
	<i>Indeks</i>	100	90	103	90
	Udział w rynku (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Ceny (w EUR/t)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	<i>Indeks</i>	100	98	89	92
Chiny	Przywóz (w tonach)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	<i>Indeks</i>	100	80	117	103
	Udział w rynku (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Ceny (w EUR/t)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	<i>Indeks</i>	100	94	90	99
USA	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	<i>Indeks</i>	100	118	129	128
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
	<i>Indeks</i>	100	96	84	81

Państwo		2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Meksyk	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	127	165	119
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
	Ceny (w EUR/t)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
	<i>Indeks</i>	100	103	103	115
Rosja	Przywóz (w tonach)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	<i>Indeks</i>	100	70	101	103
	Udział w rynku (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Ceny (w EUR/t)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
	<i>Indeks</i>	100	91	79	75
Japonia	Przywóz (w tonach)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
	<i>Indeks</i>	100	74	62	50
	Udział w rynku (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Ceny (w EUR/t)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
	<i>Indeks</i>	100	99	82	83
Inne państwa trzecie	Przywóz (w tonach)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	<i>Indeks</i>	100	104	25	19
	Udział w rynku (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Ceny (w EUR/t)	2 600 –3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
	<i>Indeks</i>	100	83	78	72

Źródło: Eurostat (poziom TARIC).

- (107) Równoległe ze spadkiem konsumpcji, wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się o 10 % między 2012 r. a ODP. Udział w rynku przywozu ze wszystkich innych państw trzecich mieścił się w przedziale 22 % – 23 % w okresie badanym. Największa wielkość przywozu pochodziła z Chin, USA, Meksyku, Rosji i Japonii, które są jedynymi państwami posiadającymi indywidualne udziały w rynku wyższe od 1 % w ODP.
- (108) Ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział przywozu z USA i Meksyku w rynku wzrósł w okresie badanym o mniej niż 1 punkt procentowy. Udział przywozu z Japonii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 1,5 punktu procentowego.
- (109) Ceny importowe z Chin i Rosji były niższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych (z wyjątkiem 2012 r. w przypadku Rosji). Według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu część przywozu z Chin odnosi się do GES o małej średnicy (średnica mniejsza niż 400 mm), a większość przywozu z Indii i produkcja przemysłu unijnego to GES o dużych średnicach ⁽¹⁾ (średnice większe niż 400 mm), które są droższe.
- (110) Udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy w badanym okresie i znajdował się w przedziale 10–11 % w ODP, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wynosił jedynie od 2 % do 3 % w ODP i wzrósł o 0,3 punktu procentowego w okresie badanym. Jednakże wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału w rynku przemysłu unijnego, który, jak wyjaśniono w motywie 123, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym.
- (111) Podsumowując, wpływ przywozu z Chin i z Rosji nie mógł zostać wyraźnie określony z uwagi na fakt, że dane dostępne w statystykach dotyczących przywozu nie zawierają rozróżnienia między rodzajami produktu, oraz że w związku z tym wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu nie mogło zostać przeprowadzone. Takie porównanie było natomiast możliwe w przypadku Indii, na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (112) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (113) Jak wspomniano w motywie 14, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (114) W celu określenia szkody Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, rocznych sprawozdań niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (115) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (116) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.
- (117) Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Zarówno małe, jak i duże średnice elektrod grafitowych są objęte tymi samymi kodami TARIC.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (118) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	235 915	235 502	241 623	221 971
Indeks (2012 = 100)	100	100	102	94
Moce produkcyjne (w tonach)	297 620	297 245	299 120	290 245
Indeks (2012 = 100)	100	100	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	79	79	81	76

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (119) W okresie badanym wielkość produkcji spadła o 6 %. Konkretnie rzecz ujmując, produkcja ta początkowo wzrosła o 2 % do 2014 r., a następnie zmniejszyła się o 8 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z 2014 r.
- (120) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 2 %.
- (121) W związku ze spadkiem wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 3 punkty procentowe w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (122) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	107 655	103 779	103 704	102 123
Indeks (2012 = 100)	100	96	96	95
Udział w rynku (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

- (123) Łączna sprzedaż przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o około 5 % w okresie badanym. Udział przemysłu unijnego w rynku był zmienny w okresie badanym. Udział ten wzrósł o 2,9 punktu procentowego w 2013 r. Następnie spadł o 3,3 punktu procentowego w 2014 r. i ponownie wzrósł o 2,3 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W ujęciu ogólnym udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł w okresie badanym o 1,9 punktu procentowego.

(124) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że przywóz dokonywany przez producentów unijnych od ich powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Japonii i Malezji powinien zostać uwzględniony przy ustalaniu udziału w rynku przemysłu unijnego. Jednakże udział przemysłu unijnego w rynku oblicza się na podstawie sprzedaży produkcji tego przemysłu na rynku unijnym. Przywóz dokonywany przez przemysł unijny nie został uwzględniony, ponieważ zakłóciłoby to ogólny obraz sytuacji, biorąc pod uwagę fakt, że przywóz byłby liczony podwójnie; z jednej strony jako przywóz, a z drugiej strony – jako sprzedaż przemysłu unijnego. Argument ten został zatem odrzucony.

c) Wzrost

(125) W okresie między 2012 r. a ODP konsumpcja unijna zmalała o 8 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o 5 %, co mimo wszystko przełożyło się na wzrost udziału w rynku o 1,9 punktu procentowego.

d) Zatrudnienie i wydajność

(126) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	1 526	1 539	1 475	1 523
Indeks (2012 = 100)	100	101	97	100
Wydajność (ton/pracownika)	155	153	164	146
Indeks (2012 = 100)	100	99	106	94

Źródło: Wniosek o dokonanie przeglądu, roczne sprawozdania niewspółpracującego producenta unijnego oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych.

(127) Zatrudnienie w przemyśle unijnym utrzymało się mniej więcej na tym samym poziomie w okresie badanym. Ze względu na spadek produkcji (spadek o 6 % w okresie badanym), także wydajność spadła o 6 % w tym samym okresie.

e) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(128) W toku dochodzenia ustalono, że kontynuowano przywóz GES z Indii na rynek unijny po cenach dumpingowych. Margines dumpingu ustalony dla Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym znacznie przekraczał poziom *de minimis* (zob. motyw 47). Zbiegło się to ze spadkiem cen importowych w porównaniu z 2012 r. Mimo to, przemysł unijny był w stanie odnieść korzyści z obowiązujących środków antydumpingowych oraz utrzymał i nieznacznie zwiększył swoje udziały w rynku.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Ceny i czynniki wpływające na ceny

(129) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny przy sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (w EUR/t)	3 784	3 468	2 997	2 825
Indeks (2012 = 100)	100	92	79	75

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	3 357	3 116	2 776	2 745
Indeks (2012 = 100)	100	93	83	82

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (130) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 25 % i wyniosła 2 825 EUR/tonę w okresie badanym. Przemysł unijny musiał obniżyć swoje ceny, dostosowując je do ogólnego spadku cen sprzedaży na rynku GES wynikającego ze zmniejszonego popytu ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej.
- (131) Średni koszt produkcji przemysłu unijnego zmniejszył się w mniejszym stopniu (o 18 %) w okresie badanym. Głównym czynnikiem mającym wpływ na spadek jednostkowych kosztów produkcji był spadek cen surowców.
- (132) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że światowe ceny surowców zmniejszyły się bardziej niż koszty surowców poniesione przez przemysł unijny w okresie badanym. Przemysł unijny był zatem nieefektywny pod względem pozyskiwania surowców, a jego rentowność była w związku z tym wątpliwa.
- (133) W toku dochodzenia stwierdzono, że przemysł unijny zaopatrywał się w surowce na całym świecie, od podmiotów powiązanych i niepowiązanych na podobnym poziomie cenowym i nie było przesłanek dotyczących braku efektywności w zakresie pozyskiwania surowców. Ponieważ argument ten nie został poparty dalszymi dowodami, został on odrzucony.

b) Koszty pracy

- (134) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/pracownika)	66 111	66 842	67 113	67 253
Indeks (2012 = 100)	100	101	102	102

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (135) Średnie koszty pracy na pracownika wzrosły w okresie badanym, kiedy odnotowano niewielki 2 % wzrost.

c) Zapasy

- (136) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	8 952	8 821	13 770	18 465
Indeks (2012 = 100)	100	99	154	206

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	6	5	7	11

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (137) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów unijnych zwiększył się ponad dwukrotnie w ujęciu bezwzględnym podczas okresu badanego. W ODP poziom zapasów stanowił około 11 % produkcji tego przemysłu.

d) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (138) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	11,3	10,2	7,4	2,8
Przepływy pieniężne (EUR)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
Indeks (2012 = 100)	100	97	63	65
Inwestycje (EUR)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
Indeks (2012 = 100)	100	91	86	49
Zwrot z inwestycji (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (139) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. Rentowność przemysłu unijnego stopniowo zmniejszyła się z 11,3 % w 2012 r. do 2,8 % w ODP, tj. o 8,5 punktu procentowego.

- (140) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek rentowności producentów unijnych był spowodowany jego wysokimi kosztami administracyjnymi i kosztami sprzedaży.

- (141) W toku dochodzenia stwierdzono, że jednostkowe koszty produkcji spadły w okresie badanym, jak wskazano w powyższym motywie 131. Ten spadek jednostkowych kosztów produkcji dotyczył kosztów administracyjnych i kosztów sprzedaży, nawet jeśli większa część tych kosztów była przypisana do surowców. Argument ten został zatem odrzucony.

- (142) Przepływy pieniężne netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne netto zmniejszyły się o 35 %. Istotny spadek przepływów pieniężnych wynikał głównie ze znaczącego spadku rentowności, jak wyjaśniono powyżej w motywie 139.
- (143) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty postępowaniem dokonanych przez przemysł unijny zmniejszył się o ponad połowę, z 25 mln EUR w 2012 r. do 12 mln EUR w ODP.
- (144) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że spadek inwestycji można powiązać wyłącznie ze zmniejszeniem popytu i nadwyżką globalnych zdolności produkcyjnych w zakresie GES.
- (145) W toku dochodzenia potwierdzono, że, jak wyjaśniono w motywie 93 powyżej, w okresie badanym nastąpił spadek konsumpcji GES. Należy jednak zauważyć, że inwestycje w produkt objęty postępowaniem, dokonane przez przemysł unijny w ODP ostatniego przeglądu wygaśnięcia, kiedy to również nastąpił spadek konsumpcji, były trzy razy wyższe od inwestycji przeprowadzonych w ODP w ramach obecnego przeglądu.
- (146) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego zmniejszył się stopniowo z 16,5 % w 2012 r. do 3,9 % w ODP.

5.4. Wniosek dotyczący sytuacji przemysłu unijnego

- (147) Dochodzenie wykazało, że mimo obowiązujących środków w przypadku większości wskaźników szkody odnotowano negatywne zmiany, a sytuacja gospodarcza i finansowa przemysłu unijnego pogorszyła się w okresie badanym. Pomimo tego przemysł unijny zdołał utrzymać i nieco zwiększyć swój udział w rynku, co było możliwe wyłącznie kosztem niższego zysku.
- (148) Choć te negatywne zmiany można wytłumaczyć spadkiem konsumpcji, która zmniejszyła się o 8 % w okresie badanym, przywóz z Indii wciąż był obecny na rynku unijnym. Przywóz ten był sprzedawany po cenach niższych od cen przemysłu unijnego i spowodował podcięcie cen przemysłu unijnego o 3 % w ODP. Ponadto margines sprzedaży po zaniżonych cenach został ustalony na poziomie 9 %. W związku z tym przywóz subsydiowany i przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii wciąż wywierał presję cenową. Istotnie, presja cenowa w trakcie bieżącego ODP wzrosła w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia, kiedy podcięcie cenowe wyniosło poniżej 2 %.
- (149) Biorąc pod uwagę zmniejszenie konsumpcji i presję cenową ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz przywozu subsydiowanego, przemysł unijny został zmuszony do obniżenia swoich cen sprzedaży. W konsekwencji jego zysk, mimo że wciąż dodatni (2,8 %) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, był niższy od zysku docelowego w wysokości 8 % ustalonego w dochodzeniu pierwotnym.
- (150) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii utrzymywał, że ponieważ udział przemysłu unijnego w rynku wzrósł o 2 %, producenci unijni znacznie skorzystali ze spadku przywozu z Indii. Udział przemysłu unijnego w rynku miał być jeszcze większy, gdyby uwzględniono przywóz przemysłu unijnego z innych państw trzecich. W tym samym czasie przemysł unijny zmagał się z ostrą konkurencją cenową z innych źródeł (w szczególności z niskimi cenami przywozu z Chin i Rosji). W związku z tym stwierdzono, że szkoda nie może być przypisana przywozowi z Indii w związku z rzekomo niższym udziałem w rynku producentów unijnych.
- (151) Istotnie w toku dochodzenia wykazano spadek wielkości przywozu i udziału w rynku przywozu z Indii, jednak, jak wyjaśniono powyżej w motywie 148, przywóz towarów po cenach dumpingowych i przywóz subsydiowany z Indii w dalszym ciągu wywierał presję cenową, która nawet zwiększyła się w obecnym ODP w porównaniu z poprzednim przeglądem wygaśnięcia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (152) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że przywóz po niskich cenach z Chin i Rosji jest jedną z głównych przyczyn presji cenowej na rynku unijnym i wezwała do przeprowadzenia pełnej analizy przywozu produktu objętego postępowaniem po niskich cenach z Chin i Rosji przed ustaleniem prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego. Strona ta stwierdziła również, że niektórzy chińscy producenci zwiększyli przywóz GES o dużej średnicy na rynek unijny.

- (153) W odniesieniu do cen przywozu GES z Chin i Rosji, jak wyjaśniono powyżej w motywach 109 i 111, należy przypomnieć, że: (i) wiarygodne porównanie cen według rodzaju produktu w odniesieniu do przywozu z tych państw nie mogło zostać przeprowadzone, tak jak miało to miejsce w przypadku Indii na podstawie szczegółowych informacji przekazanych przez współpracującego producenta eksportującego; (ii) dane statystyczne dotyczące przywozu z tych państw dostępne Komisji nie pozwalają na rozróżnienie rodzajów produktu oraz (iii) według informacji przekazanych przez przemysł unijny we wniosku o dokonanie przeglądu i potwierdzonych przez użytkowników, większość przywozu z tych państw dotyczy GES o mniejszych średnicach, które są tańsze. Ponadto współpracujący producent eksportujący z Indii nie uzasadnił swojego twierdzenia dotyczącego zwiększonego przywozu GES o większej średnicy z Chin do Unii.
- (154) W odniesieniu do wielkości przywozu GES z Chin i z Rosji i ich udziału w rynku, jak wyjaśniono powyżej w motywie 110, udział przywozu z Chin w rynku wzrósł o 1 punkt procentowy, podczas gdy udział przywozu z Rosji w rynku wzrósł w okresie badanym o 0,3 punktu procentowego. Wzrost ten nie nastąpił ze szkodą dla udziału przemysłu unijnego w rynku, który, jak wyjaśniono w motywie 110, powiększył się o 1,9 punktu procentowego w okresie badanym. Argument ten został zatem odrzucony.
- (155) Ta sama zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny charakteryzował się nieefektywnością pod względem produkcji GES o mniejszej średnicy, ponieważ sprzedaż takich produktów stanowiła jedynie część jego całkowitej wielkości sprzedaży.
- (156) Warunki rynkowe zwykle sprawiają, że dostawy, a mianowicie rodzaj sprzedawanego produktu, zależą od popytu. Z uwagi na to, że argument dotyczący braku efektywności przemysłu unijnego w zakresie produkcji GES o mniejszej średnicy nie został poparty dalszymi dowodami, argument ten został odrzucony.
- (157) Ta sama zainteresowana strona podkreśliła brak analizy skutków zwiększenia ilości przywozu po cenach dumpingowych z innych państw, w tym przywozu od powiązanych przedsiębiorstw w USA, Meksyku, Malezji i Japonii.
- (158) Jak wskazano powyżej w motywie 108 ceny importowe z USA, Japonii i Meksyku były wyższe od cen indyjskich eksporterów oraz cen producentów unijnych. Udział w rynku przywozu z tych państw trzecich wzrósł o 0,1 punktu procentowego w okresie badanym i wynosił mniej niż 10 % pod koniec ODP. Podobnie Komisja nie posiadała żadnych dowodów na to, że ceny przywozu z tych państw były dumpingowe. Argument ten został zatem odrzucony.
- (159) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że podczas obliczania marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen dla każdego rodzaju produktu Komisja wykorzystwała numery kontrolne produktu („PCN”), które nie uwzględniały użytego surowca mającego znaczny wpływ na koszty i ceny. Porównanie rodzajów produktów wytwarzanych z tego samego surowca mogłoby zmniejszyć margines sprzedaży po zaniżonych cenach z 9 % do 8 %.
- (160) Istotnie, różnica dotycząca surowców nie była odzwierciedlona w strukturze PCN i w związku z tym obliczenia marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen nie uwzględniły tej różnicy. Niemniej jednak, gdy rodzaje produktu zostały podzielone z uwzględnieniem wykorzystanego surowca do celów obliczeń podjęcia cenowego i zaniżania cen, zgodnie z propozycją zainteresowanej strony przedłożoną po ujawnieniu ustaleń, margines zaniżania cen wskazany w motywie 148 zmniejszył się jedynie o 1 punkt procentowy do poziomu 8 %. W związku z tym spadek ten nie miał żadnego istotnego wpływu na ustalenia Komisji dotyczące marginesu zaniżania cen w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (161) Ta sama zainteresowana strona zakwestionowała docelowy zysk w wysokości 8 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym, twierdząc, że producenci GES ponosili straty na skutek spadku międzynarodowego popytu na stal i w związku z tym docelowy zysk w wysokości 8 % nie był już uzasadniony.
- (162) Należy przypomnieć, że docelowy poziom zysku ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym powinien być zyskiem, który tego rodzaju przemysł może w racjonalny sposób osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów subsydiowanych/dumpingowych. W tym względzie, jak wspomniano w motywie 26 rozporządzenia (WE) nr 1629/2004, zbadano odpowiednio poziom zysku przemysłu unijnego w sytuacji, gdy udział dumpingowego przywozu w rynku był najniższy (tzn. w 1999 r.). W związku z tym stwierdzono ostatecznie, że marża zysku, którą można zasadnie uznać za reprezentatywną dla sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego przy braku szkodliwego dumpingu ze strony Indii, powinna wynosić 8 % do celu obliczenia marginesu szkody. Argument ten został zatem odrzucony.

- (163) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że przemysł unijny znajdował się w bardzo niestabilnej sytuacji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, która w przeważającej części wynikała z niekorzystnych warunków rynkowych i związanego z nimi spadku konsumpcji. W związku z tym ocena Komisji skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody wywołanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii.

6. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody

- (164) W celu ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, w przypadku gdyby środki wobec Indii zostały zniesione, przeanalizowano następujące elementy: moce produkcyjne oraz wolne moce w Indiach, wywóz z Indii do innych państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego.
- (165) W motywie 75 stwierdzono, że prawdopodobne jest, iż indyjscy producenci eksportujący będą kontynuować wywóz znaczących ilości do Unii w przypadku wygaśnięcia środków, a nawet zwiększać swoją obecną wielkość wywozu oraz że wywóz ten będzie prawdopodobnie odbywał się po cenach dumpingowych.
- (166) Jak ustalono w motywie 60, indyjskie moce produkcyjne oszacowano na około 160 000 ton w ODP, a wolne moce produkcyjne oszacowano na 40 000–50 000 ton, co stanowiło od 29 % do 36 % konsumpcji w Unii w tym samym okresie. Ponadto, jak wskazano w motywie 59, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie ponownie zwiększą swoje moce produkcyjne w przypadku wzrostu popytu. Jak wskazano w motywie 62, pod koniec listopada 2014 r. władze Indii wprowadziły środki antydumpingowe na przywóz GES z Chin. W konsekwencji oczekuje się, że indyjscy producenci zwiększą swój udział w rynku krajowym.
- (167) W związku z atrakcyjnością rynku unijnego opisaną w motywach 72–75, w przypadku uchylecia środków, przynajmniej część tych wolnych mocy produkcyjnych zostanie najprawdopodobniej przekierowana na rynek unijny. Ponadto, jak wskazano w motywie 63, indyjscy producenci są w bardzo wysokim stopniu ukierunkowani na wywóz. W odniesieniu do cen GES, jak opisano w motywie 69, w przypadku niektórych miejsc przeznaczenia wywozu z Indii ustalono istnienie wyższego poziomu cen niż poziom odnotowany w Unii. Jednak z uwagi na różny asortyment produktów informacja ta nie odbiega od ogólnej oceny, zgodnie z którą nowe moce produkcyjne zostaną skierowane na rynek unijny, jako że wiarygodność tego porównania cen jest ograniczona.
- (168) Jak wskazano w motywie 66, w Rosji wprowadzono środki antydumpingowe względem przywozu GES z Indii, w konsekwencji wywóz z Indii do Rosji znacznie spadł w okresie badanym. Oznacza to, że dostęp do trzeciego głównego rynku eksportowego dla indyjskich producentów eksportujących jest ograniczony, a przy obecnych lub prawdopodobnie nawet zwiększonych wolnych mocach produkcyjnych wspomnianych powyżej w motywie 166, istnieje duże prawdopodobieństwo, że indyjscy producenci eksportujący znacznie zwiększą przywóz produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.
- (169) Jak ustalono w motywie 106, indyjskie ceny importowe nieograniczone clamini wyrównawczymi i antydumpingowymi podcięłyby ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 9 %. W odniesieniu do niewspółpracującego producenta eksportującego margines podcięcia cenowego, bez uwzględnienia cel antydumpingowych i wyrównawczych, oszacowano na 12 %. Wskazuje to, jaki mógłby być prawdopodobny poziom cen przywozu z Indii w przypadku uchylecia środków. W związku z powyższym prawdopodobne jest, iż presja cenowa na rynku unijnym znacznie wzrośnie, jeżeli środki zostaną uchylone, powodując tym samym dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (170) Pod względem ilościowym uchylecie środków najprawdopodobniej pozwoli indyjskim producentom eksportującym na zwiększenie udziałów w rynku unijnym. W szczególności niewspółpracujący producent eksportujący, który podlega obecnie wyższemu cłowi wynoszącemu 15,7 %, będzie miał silną motywację do wznowienia wywozu do Unii w znacznych ilościach. Jeżeli to nastąpi, przemysł unijny doświadczyłby natychmiastowego spadku swoich wielkości sprzedaży i udziałów w rynku.
- (171) Na tej podstawie stwierdzono, że przy braku środków, indyjscy producenci eksportujący prawdopodobnie zwiększą swoją obecność na rynku unijnym pod względem wielkości przywozu i udziału w rynku po cenach dumpingowych i subsydiowanych znacząco podcinających ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Doprowadzi to do zwiększenia presji cenowej na rynku unijnym, co ma negatywny wpływ na rentowność i sytuację finansową przemysłu unijnego. Przyczyni się to również do dalszego pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (172) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku zniesienia środków istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych z Indii.

E. INTERES UNII

- (173) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antidumpingowych wobec Indii nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (174) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesowi Unii.
- (175) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (176) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie istniejących środków nie leży w interesie Unii.

1. Interes przemysłu unijnego

- (177) Jak wyjaśniono w motywie 147, środki umożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie udziału w rynku. Jednocześnie w motywie 172 stwierdzono, że prawdopodobnie nastąpiłoby pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antidumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z Indii. Dlatego też można stwierdzić, że dalsze stosowanie środków wobec przywozu z Indii przyniesie korzyści przemysłowi unijnemu.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (178) Jak wskazano w motywie 16, żaden importer nie współpracował ani nie zgłosił się w ramach obecnego dochodzenia. Dlatego nie było przesłanek wskazujących, że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na importerów, który przewyższy pozytywne oddziaływanie środków.

3. Interes użytkowników

- (179) Jak wspomniano w motywie 18 spośród 53 użytkowników, z którymi się skontaktowano, ośmiu udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Czterech z nich korzystało z GES przywożonych z Indii. Wielkość ich przywozu stanowiła około 20 % łącznego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii.
- (180) Przypomina się, że w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący dla użytkowników. Pomimo obowiązywania środków przez dziesięć lat użytkownicy w Unii w dalszym ciągu zaopatrywali się m.in. w Indiach. Użytkownicy nie przedstawili żadnych informacji wskazujących, że wystąpiły jakiegokolwiek trudności w znalezieniu innych źródeł dostaw, podobnie w toku dochodzenia nie wykazano takich informacji.
- (181) Ponadto przypomina się, że jeśli chodzi o wpływ wprowadzenia środków na użytkowników, w pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że biorąc pod uwagę niewielkie znaczenie kosztów GES dla przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem, jakikolwiek wzrost kosztów nie miałyby raczej poważnego wpływu na ten przemysł. Ustalenia te zostały potwierdzone w obecnym przeglądzie, ponieważ nie znaleziono żadnych wskazań, które podważałyby to twierdzenie, po wprowadzeniu środków. Ponadto żaden z czterech użytkowników nie przedstawił argumentów przeciwko utrzymaniu środków.
- (182) Jedna federacja producentów stali, niemiecka federacja przemysłu stalowego (Wirtschaftsvereinigung Stahl), sprzeciwiła się kontynuacji środków i stwierdziła, że środki doprowadziły do pogorszenia konkurencyjności producentów stali w Unii w porównaniu z producentami stali w innych regionach, które nie wprowadziły środków wobec GES. Federacja ta utrzymywała, że dalsze stosowanie środków pozwoli przemysłowi unijnemu na

utrzymanie pozycji dominującej. Jednak z rozwoju przywozu z Indii po wprowadzeniu środków jasno wynika, że przywóz z Indii był kontynuowany w okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia wykazano, że GES są przywożone w coraz większych ilościach na rynek unijny z wielu innych państw trzecich.

- (183) Na tej podstawie i zgodnie z wnioskami wynikającymi z dochodzenia pierwotnego oczekuje się, że utrzymanie środków nie wywrze znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników i że nie ma zatem istotnych powodów, by stwierdzić, że przedłużenie obowiązywania obecnych środków nie leży w interesie Unii.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (184) W związku z powyższym Komisja uznaje, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (185) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano utrzymać obowiązujące środki antydumpingowe. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (186) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe stosowane względem przywozu GES pochodzących z Indii, wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 1225/2009, powinny zostać utrzymane.
- (187) Po ujawnieniu informacji, współpracujący producent eksportujący z Indii zwrócił się do Komisji o rozważenie dalszego stosowania środków przez okres dwóch lat. Jednakże w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie obowiązywania środków do dwóch lat.
- (188) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu są stosowane wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytworzonego przez te przedsiębiorstwa, a zatem przez określone wskazane osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (189) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (190) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz elektrod grafitowych w rodzaju stosowanych w piecach elektrycznych, o pozornym ciężarze właściwym $1,65 \text{ g/cm}^3$ lub większym oraz o oporności elektrycznej $6,0 \text{ } \mu\Omega\cdot\text{m}$ lub mniejszej, objętych obecnie kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz stosowanych do tych elektrod grafitowych złączek, objętych obecnie kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), przywożonych razem lub osobno i pochodzących z Indii.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, B-1049 Brussels, Belgium.

2. Stawka cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocenieniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIĆ
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	9,4 %	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,5 %	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 marca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący